

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				Osztályozás
Szerző:				614.764
Cím:				Hely
Olcso energia				Idő
Forrás:				"1961"
Független				Személy
1961. jún. 10.				Helyszám
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)	

A világvárosokban naponta nagy mennyiségű *szerves és szervetlen szemét* gyűlik össze. Ennek általában, 35 százaléka *éghető*, 25 százaléka nem égő anyagból és 40 százaléka nedves-ségből tevődik össze. Az éghető anyagok fűtőértéke a városok éghajlatától, továbbá a lakosság által eltűzelt anyagok fajtájától, illetve a tüzelő berendezések minőségétől függően változó. Hidegebb éghajlatú városokban, vagy ahol elavult fűtőberendezéssel fűtik a lakásokat, a szemétben sokszor nagy értéket képviselő, tovább tüzelhető anyagok maradnak. E szemétmennyiség a városok növekedése következtében *évről évre nő*. Az emelkedő életszínvonal, továbbá a lakosság szaporodása következtében előálló szemétnövekedés évente 5—7 százalékot is kitehet.

Kézenfekvő megoldásként adódik, hogy a nagyobb városokban ezt a tekintélyes fűtőértéket képviselő szemétmennyiséget *hőerőművekben* égessek el. Ez nemcsak *olcsó* energiát szolgáltat, hanem a város higiéniai szempontjainak is legjobban megfelel. A külföldi országokban mindezt már igen régen felismerték. Európa

első szemétegető kemencéje 1870-ben épült Angliában. 1910-ben az országban már 174 városban folyt szemétegetés. Hamburgban 1892-ben, Brüsszelben 1899-ben Zürichben 1904-ben, Moszkvában pedig 1906-ban kezdték meg a városi szemét elégetését. A szemétegető erőművek építése *az elmúlt években új lendületet kapott*. A legutóbbi időkben Angliában három, Dániában és Svédországban három, Svájcban és Németországban kettő, továbbá Franciaországban, Finnországban és Hollandiában egy-egy korszerű szemétegető épült. Valamennyi pöttüzelőszer hozzáadása nélkül — tehát pusztán a szemét elégetésével — fűtőerőművet tart üzemben, vagyis először áramot termel, majd a melegeit gyárak, mosodák stb. fűtésére használják fel.

A gyakorlat azt igazolta, hogy ahol a naponként elégetett szemét mennyisége a *100 tonnát meghaladja*, ott a komposztálással szemben *ésszerűbb a szemét elégetése*. Az is bebizonyosodott, hogy az erőmű gazdaságossága az elégetett szemét mennyiségével egyenes arányban nő, a berendezés fajtálos beruházási költsége pedig egyre csökken. Ahol pedig a naponkénti szemétmennyiség a 800 tonnát eléri — a megtakarított tüzelőszer

költségei következtében — a beruházási költségek 10—15 éven belül, sőt nem egy esetben ennél jóval rövidebb idő alatt megtérülnek. Az eddigi tapasztalatok nyomán a következő alapelvet lehet leszögezni: a szemétegetést minden más tüzelőszer hozzáadása nélkül, elkerülve a levegő tisztaságának veszélyeztetését, a városok belterületén úgy kell elégetni, hogy a nyert meleg hasznosítása révén a szemét megsemmisítésével járó költségek minél gyorsabban megtérüljenek és a szemétegető telep beruházása is amortizálódjék.

Lássuk ezekután, *mi a helyzet Budapesten?* A fővárosban 1959-ben *600 ezer tonna* (1 millió köbméter) szemét gyűlt össze, amelynek fűtőértéke nyáron körülbelül 800, télen pedig 1100 kalóriát tett ki. Látható tehát, hogy a budapesti szemét mennyisége messze meghaladja a naponkénti 100 tonnás gazdaságossági határ most naponként 2000 tonnát tesz ki. Ebből következik, hogy *célszerű lenne a főváros területén szemétegetőt építeni*. A fővárosi szervek már a század elején felvetették ezt a problémát, de tényleges megvalósításra azóta sem került sor.

A legújabb számítások azt mutatják, ha Budapesten — az 1959-es

mennyiséggel számolva — évente 600 ezer tonna szemét kerülne elégetésre, a szemétegetőt *480 millió forint* költséggel lehetne felépíteni. Az égetőre épített erőmű 24 megawatt áramot termelne és a villamosenergia-felhasználás által évente megtakarítható szén, vagy fűtőolaj költségei 48 millió forintot tennének ki. A beruházási költségek tehát *már 10 év alatt* megtérülnének. Hozzá kell tennünk, hogy a tervezett erőműben termelhető villamosenergia önköltsége a jelenlegi országok *átlagnak alig a fele* lenne, továbbá, hogy a szemétfuvarozás költségeinek is 50—60 százalékat meg lehetne takarítani, ha az égetőt a városban optimális helyre *terveznek*.

Mindezek nyomán a fővárosi tanács illetékeseinek és a magyar tüzeléstechnikai szakembereknek *érdemes megfontolnunk a budapesti szemétegető létesítését*. A gyorsan megtérülő és gazdaságos beruházás által nemcsak a főváros levegőjének szennyezettsége csökkenne igen nagy mértékben, hanem — az égetőkemencék ésszerű elhelyezése esetén — a 15 éves lakásépítési tervben felépülő lakótelepek közül nem egyet gazdaságos és korszerű távfűtéssel is el lehetne látni.

Reminiczky Károly
KÖJAL főmérnök